

i og for sig urigtigt, at denne Bestemmelse er kommen ind, og anser derhos dens Affattelse for at være uheldig, fordi man paa alle Garnisonssteder, som jo ere Kjøbstæder, har den Bestemmelse i Kommunallovens § 25, at Skatten skal ansættes efter den angivne eller udfundne Indtægt, som skal reduceres efter Leilighedsmomenter og ikke paa nogen Maade falder sammen med den virkelige Indtægt. Man maatte derfor, hvis Bestemmelsen skulde have været redigeret rigtig, have taget Hensyn til den Skatteindtægt, som fremkom af Tjenesteindtægten, men ikke tage Hensyn direkte til Tjenesteindtægten. Men derhos haaber jeg dog, at man vil give Forslagsstillerne Ret i, at naar denne Lettelse skulde tilfjælde Underklasserne — og jeg behøver jo ikke at sige, at der ikke er nogen af Forslagsstillerne eller nogen Anden i dette Thing, der ikke skulde have ligesaa megen Sympathi for en Forbedring af Underklassernes Naar som den, der har gjort sig gjældende hos den ærede Minister og i det andet Thing — naar man vilde komme ind paa at forbedre Underklassernes Naar gennem en Medfattelse af det ordinære Skattebidrag til Kommunen, maatte Labet dog bæres af Statskassen og ikke af Kommunekasserne. Vort Forslag tilsigter at fyldestgjøre den Betragtning, som med Rette synes at have været gjort gjældende overfor dette Forhold, den nemlig, at Forslyttelse fra en Garnison til en anden ikke igennem Skattepligten bør medføre en Forringelse af Vedkommendes Indtægt. Forslagsstillerne have ment, at dette best fyldestgjøres paa den Maade, at man tog Skatten i Kjøbenhavn til Norm for Skatteydelsen, fordi den efter den Maade, hvorpaa Skatteforholdene ere ordnede i Kjøbenhavn, er og maa være og vil vedblive at være mindre end Formue- og Leiligheds-skatten i Kjøbstæderne. Der vilde herved blive givet Sikkerhed for, at ingen Militær ved at forflyttes til et andet Sted kunde komme til at betale Mere end Militære med samme Tjenesteindtægt i Kjøbenhavn, og den Militære vilde de ganske vist i Reglen komme til at betale ikke lidt under 2 pCt. af sin Tjenesteindtægt, og i Særdeleshed vilde Underklasserne komme til at betale meget mindre end 2 pCt. af Tjenesteindtægten, og muligens end ikke 2 pCt. af deres Skatteindtægt. — For Tiden svares 1³/₄ pCt. af denne. Naar dette gjordes til Regel paa alle Garnisonssteder, vilde Hensynet til, at en Forslyttelse ikke bør komme den Vedkommende til Skade, da den sker urvilligt og undertiden imod hans Villie, fyldestgøres paa en hensigtsmæssig Maade. Dette er Grunden til, at Undringsforslaget er redigeret, som det er. Jeg behøver jo for Øvrigt ikke at tilføje, at det lige saa lidt er den ærede fraværende Forslagsstiller som mit eller overhovedet nogen af Forslagsstilleres Onske at forfølge denne Sag saa vidt, at man derved skulde umuliggjøre Lovforslagets Gjennemførelse i denne Ses-

sion. Vi erkjende vist Alle, at det er meget for tjenstligt, at den ærede Minister har bragt dette Lovforslag frem, og den Betragtning, vi gjøre gjældende, er kun fremfat for at have Kommunerne Ret, men uagtet jeg staar meget tiivt paa denne, vilde jeg dog saare nødig af denne Grund forspilde Underklassernes berettigede Forventning til at se deres Naar forbedret. Jeg har imidlertid den Overbevisning, at der vil være Tid til at faae den Ændring indført, som vi have foreslaaet, uden at Lovforslaget sættes i Fare. Dette vil jo meget snart kunne gaa til det andet Thing og vende tilbage hertil, og da kunde vi jo se, om ikke det andet Thing vilde gaa ind paa vort Forslag. Man har da endnu Tid til at tage sin endelige Bestemmelse. Men derom kan jeg ikke tvivle, at alle Thingets Medlemmer ville være enige i, at den omhandlede Bestemmelse, som den staar i Lovforslaget, dels ikke er korrekt affattet, dels ikke er billig og dels endelig ikke er principrigtig, og at den derfor bør udgaa og erstattes med, hvad vi have foreslaaet.

Sætier: Det maa være mig tilladt at begynde med den Udtalelse om det foreliggende Lovforslag, at jeg i alt Beseensligt kan slutte mig til de Bemærkninger derom, som fremkom fra den ærede 6te Landsstingsmand for 6te Kreds (Magius) ved Sagens 1ste Behandling, og som jeg tror bleve noget misforstaaede af den høitærede Krigsminister. Jeg er ikke i Stand til at opfatte, at der i de Bemærkninger, der bleve fremsatte af det ærede Medlem, fandtes nogen Bebreidelse enten til den nuværende Krigsminister eller til hans Vorganger. Det var ganske almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem anfillede over, hvad Virkning der kunde opstaa af, at et Lovforslag, som omhandlede Forandringer i de gjældende Lønningslove, blev fremsat af den Bet, ad hvilken Loven af 25de Marts s. N. er kommen til stede, eller af at et Regjeringsforslag i samme Retning blev omændret paa en saadan Maade, som det Lovforslag, der nu foreligger, er blevet det. Disse Betragtninger kan jeg i fuldeste Maal samstemme med den ærede Landsstingsmand. — Naar jeg nu vender mig til det Ændringsforslag, som foreligger, maa jeg give den ærede Ordfører for Forslagsstillerne ligesom ogsaa den ærede 2den Landsstingsmand for 9de Kreds (Strup), som udtalte sig ved Sagens første Behandling, fuldstændig Ret i, at det er et rigtig Princip, de søge at have ved det stillede Ændringsforslag. Det er, som anført af den ærede Landsstingsmand fra 10de Kreds (Jessen), lidt tilraadeligt, at man ved Tillæg til Lønningslove for Hæren og Søværnet søger at forandre eller fuldfaste Principer, som ere etablerede i saa betydelige Love som Lovene om Kjøbstad- og Landkommunernes Styrelse, og det er ganske vist ikke rigtigt, at man, naar man søger at lette Statens Embedsmænds Byr-